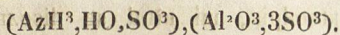

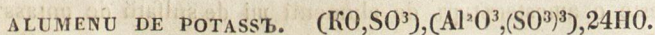
prin combinațiile unei sulfatū de klasa întâia cu un sulfatū de klasa a două; așa alumenul de aluminiu și de potasiu va fi format de $(\text{K}\text{O}, \text{SO}^3), (\text{Al}^2\text{O}^3, 3\text{SO}^3)$; alumenul de fier și de potasiu va fi $(\text{K}\text{O}, \text{SO}^3), (\text{Fe}^2\text{O}^3, 3\text{SO}^3)$; alumenul de potasiu și de cromiu va fi reprezentat prin $(\text{K}\text{O}, \text{SO}^3), (\text{Cr}^2\text{O}^3, 3\text{SO}^3)$.

Un alumen nu este neapărat sulfatū de potasiu; în locurile acestei serii se poate pune un sulfatū format printre o bază cu un echivalent de oxigeniu precum sulfatul de sodiu NaO, SO^3 , și chiar prin sulfatul de amoniac: așa alumenul ce se numește alumen amoniacal are pentru formulă:

Alumenii cristalizi toți în cubi sau în octaedri.

Toți alumenii cristalizi au același număr de echivalenți de apă, care se știe la 24. Numai alumenii cu bază de amoniac au un număr de echivalenți de apă (Pelouze). Acest fapt se explică ușor; se știe, în efect, că toate seriile amoniacale formate prin oxacizi cristalizi sunt echivalente de apă care este treburător la existența lor; sulfatul de amoniac nu este $\text{AzH}^3, \text{SO}^3$, ci $\text{AzH}^3, \text{HO}, \text{SO}^3$; se înțelege atunci că sulfatul de amoniac $\text{AzH}^3, \text{HO}, \text{SO}^3$ formând alumenii, adaugă cu un echivalent, cantitatea de apă cristalizată ordinarmente în această clasă de serii.

Acesta sare este albă, solubilă și este astrincentă, și reacția sa este acidoasă. Densitatea sa este reprezentată prin 1,71.

Dăru D. Poggiale:

100 p. de apă la	0°	disolv	3,29	partii de alumenii.
—	la 10°	—	—	9,52
—	la 30°	—	—	22,00
—	la 60°	—	—	34,00
—	la 70°	—	—	90,00
—	la 100°	—	—	357,00